Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

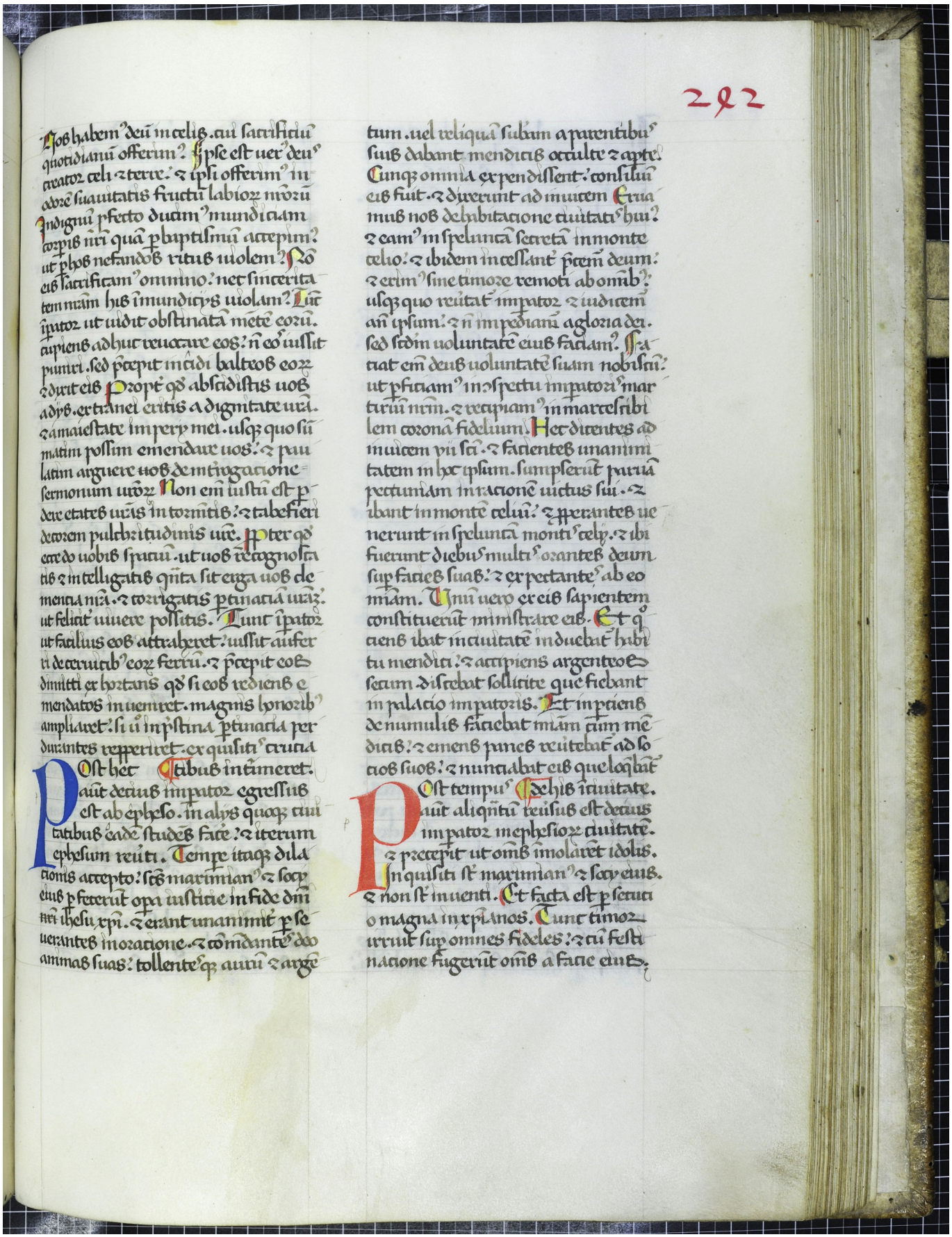

242

Nos habem⁹ deū in celis. aut sacrificiū quotidianū offerim⁹? Ipse est uer⁹ deus creator celi ⁊ terre. ⁊ ipsi offerim⁹ in odore suauitatis fructū labior⁹ nr⁹ū indignū? profecto ducim⁹ mundiciam corpis nri quā p baptismū accepim⁹? ut phos nefandos ritus uiolem⁹? Sed eis sacrificiam⁹ omnino? nec sinceritatem mām his imundiciis uiolam⁹? Cui ipator ut uidit obstinatā mētē eorū. sapiens adhuc reuocare eos? ñ eo iussit punir. sed precipit manib⁹ baltheos eor⁹ ⁊ dixit eis Propt̄ qđ abscidistis uos ados. ergo nec eritis a dignitate uri. ⁊ maiestate imperij mei. usq; quo sīs matim possim emendare uos? ⁊ pauca arguere uos de mitigatione sermonum uor⁹? Non em iustū est p dere etates uras in tormētis? ⁊ tabescere decorem pulchritudinis ure. Propter qđ care do uobis spacū. ut uos recognoscatis ⁊ intelligatis q̄nta sit erga uos de mentia mā. ⁊ correptis pfidiā uraz. ut feliciter uiuere possitis. Cunct ipator ut facilius eos attraheret? iussit auferri de cruciib⁹ eor⁹ ferru. ⁊ precepit eos dimitti exhortans qđ si eos rediens emendatos inuenret. magnis honorib⁹ ampliaret? si ū in pristina pfidia perdurantes reperiret. exquisiti crudā

Post hec tabus intimeret. aūt decius impator egressus est ab epheso. in alys quoq; ciuitatibus cade studes facere? ⁊ iterum ephesum reuti. Tempe itaq; dilationis accepto? scōs marimian⁹ ⁊ socios eius p fecerūt opa iustitie in fide dñi nri ihesu xpi. ⁊ erant unanimit̄ p seuerantes in oratione. ⁊ cōmendantes deo animas suas? tollentes q; aurū ⁊ argentum. uel reliqua substantia a parentib⁹ suis dabant mendicis occulte ⁊ apte. Cunq; omnia exp endissent. consiliū eis fuit. ⁊ dixerunt ad inuicem Eruamus nos de habitatione ciuitatis hui⁹? ⁊ eam⁹ in spelunca secreta in monte celio? ⁊ ibidem inclesiam⁹ deum. ⁊ erim⁹ sine timore remoti ab omib⁹? usq; quo reuitat impator ⁊ iudicem⁹ aīa ipsum? ⁊ n impediam⁹ gloria dei. sed sit in uoluntate eius faciam⁹. Sic erat em deus uoluntate suam nobis cū? ut pficiam⁹ in aspectu impatoris martirii nr̄i. ⁊ recipiam⁹ in marte sibi lem coronā fidelium. Hec dicentes ad inuicem uii scī. ⁊ facientes unanimitatem in hoc ipsum. sumpserūt parua pectuncula in ratione uictus sui. ⁊ ibant in montē celiū? ⁊ pcurantes ue nerunt in spelunca montis celij. ⁊ ibi fuerunt diebus multis orantes deum sup facies suas? ⁊ exp ectantes ab eo miam. Unū uero ex eis sapientem constituerūt ministrare eis. Et q iens ibat in ciuitate in ducebat habitu mendici? ⁊ accipiens argentū eos secum. discrebat sollicite que fiebant in palacio impatoris. Et impiens de numulis faciebat miam cum medijs? ⁊ emens panes reuitebat ad socios suos? ⁊ nunciabat eis que loq̄batur

Post tempus dehis ciuitate. uenit aliq̄ntū ceteius est decius impator me phesio⁹ ciuitate. ⁊ precepit ut omēs immolarēt idolis. Inquisiti sūt marimian⁹ ⁊ socij eius. ⁊ non sūt inuenti. Et facta est p secutio magna in xpianos. Cunct timor irruit sup omnes fideles? ⁊ ceteri festinatione fugerūt omēs a facie eius.